

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **I. S.**, narozený X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vyšehradská 415/9, 128 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**,
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2025, č. j. OAM-3888-69/ZR-2022,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2025, č. j. OAM-3888-69/ZR-2022, jímž byla žalobci podle § 77 odst. 2 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení k trvalému pobytu a byla mu stanovena lhůta 30 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území ČR.
2. Žalobce v žalobě současně uplatnil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh žalobce odůvodnil především tím, že má na území ČR vytvořeno veškeré zázemí, do kterého investoval velkou dávku energie i finančních prostředků, byl by jeho nucený návrat do země původu bezpochyby nenahraditelnou újmu z hlediska narušení soukromého života. Zdůraznil, že má na území velice silné zázemí (včetně rodinného, několik dětí, včetně nezletilé dcery), mluví plynule česky, z bezpečnostních důvodů se nemůže vrátit do domovské země napadené Ruskem. Na žalobce nedopadají podmínky pro udílení dočasné ochrany. Je zřejmé, že v případě nepřiznání odkladného účinku žalobě by ztratil možnost legálně pobývat na území ČR. Uvedl, že sice není bezúhonnou osobou a vyjma excesivního a odsouzeného trestního jednání, nicméně žil v ČR řádně, a to i po tomto odsouzení. Nepřiznáním odkladného

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

účinku předmětné žalobě by tak došlo zcela zjevně k nepřiměřenému zásahu do práva na soukromý a zejména rodinný život žalobce a rovněž k nepřiměřenému zásahu do práva žalobce na spravedlivý proces, kdy by v důsledku své povinnosti vycestovat z území ČR nemohl uplatňovat práva spojené se soudním řízením ve věci žaloby.

3. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku zdůraznil, že žalobce splnil podmínku pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců. Je pravdou, že žalobce nemůže žádat o vízum dočasné ochrany, které je poskytováno ukrajinským státním příslušníkům, kteří opustili území Ukrajiny po 24. 2. 2022. Je tak dle žalovaného na žalobci, aby se ucházel o přijetí v jiné bezpečné zemi, kde jeho odsouzení za trestný čin nebude překážkou udělení pobytového oprávnění. Poznamenal, že žalobce jako občan Ukrajiny, pokud je držitelem cestovního dokladu s biometrickými údaji, může pobývat v ČR do 90 dnů za každých 180 dnů i bez uděleného víza. Žalovaný zdůraznil, že v průběhu správního řízení vyplynulo, že o nezletilou dceru žalobce se stará hlavně její matka a s žalobcem se osobně málo stýká, taktéž jsou v minimálním telefonickém kontaktu; o jiných nezletilých potomcích se žalobce nevyjadřoval tak, že by se o ně staral. Žalovaný si je vědom, že zrušením trvalého pobytu může být existence rodinné vazby žalobce narušena, ovšem tento vztah je narušen v důsledku nezodpovědného chování a trestného jednání žalobce, neboť sám žalobce nebral v době páchání trestné činnosti žádný ohled na své rodinné příslušníky. Poznamenal, že se zletilou dcerou žalobce paní Oren sepsal protokol o svědecké výpovědi, dle kterého uvedla, že není finančně ani jinak závislá na svém otci, ani otec na ní.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než

jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

6. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
7. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se jedná toliko o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o žalobu proti rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území ČR. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla žalobci zrušena platnost trvalého pobytu, je schopno mu způsobit újmu, neboť zrušením platnosti tohoto povolení žalobce ztrácí oprávnění k pobytu na území ČR a je fakticky nucen je opustit. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobce byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, když při zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem výkon napadeného rozhodnutí je schopen s ohledem na charakter souzené věci žalobci způsobit újmu.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť napadené rozhodnutí se v podstatě týká pouze žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. V daném případě byla žalobci zrušena platnost trvalého pobytu, neboť byl pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Teplicích, ze dne 5. 6. 2020, sp. zn. 1 T 140/2019, společně s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 9. 2021, sp. zn. 5 To 265/2020, za přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 a za zločin těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků. Uvedeného přečinu a zločinu se žalobce dopustil tím, že dne 25. 1. 2019 v době kolem 14:00 hodin v Dubí, okr. Teplice, ul. Tyršova, na asfaltové cestě poblíž domu č. p. 96/6 fyzicky napadl poškozeného tak, že jej udeřil baseballovou pálkou dvakrát do předloktí obou rukou a dvakrát do levého zadního stehna, na což poškozený reagoval

útěkem, kdy na místě zanechal dvoukolovou kárku, kterou účastník řízení uklidil na svůj dvůr, a když se přibližně po deseti minutách poškozený na místo pro kárku vrátil, obviněný si jej vyfotil svým mobilním telefonem, poškozeného baseballovou pálkou znovu udeřil do předloktí a při útěku poškozeného z místa se za ním rozeběhl, máchl pálkou proti hlavě poškozeného, pálka mu vyletěla z ruky a k zasažení poškozeného do hlavy nedošlo, v důsledku uvedeného jednání byla poškozenému způsobena zranění spočívající v pohmožděninách obou předloktí a levého stehna, bez nutnosti lékařského ošetření a bez podstatného omezení poškozeného v běžném životě; dne 29. 1. 2019 v době kolem 15:30 hodin v Dubí, okr. Teplice, na asfaltové cestě poblíž domu č. p. 96/6 fyzicky napadl poškozeného tak, že jej nejméně třemi údery baseballovou pálkou vedenými velkou silou udeřil do hlavy, v důsledku čehož upadl na zem a utrpěl zranění – oděru nosu, zlomeninu nosní přepážky, tržně zhmožděnou ránu pravé strany čela se zlomeninou stěny dutiny v čelní kosti a zakrvácením do ní, tržně zhmožděnou ránu pravého temene s puklinou temenní kosti provázenou krvácením mezi lební klenbu a tvrdou mozkovou plenu a zejména pod tvrdou mozkovou plenu, zlomeninu pravé očnice pokračujících na lební spodinu, zavzdušnění pojiva pravé očnice, krevní výrony horního víčka pravého oka, pohmoždění mozku v pravém spánkovém laloku s posunem středových struktur doleva, pohmoždění pravého i levého čelního, s nutnou dobou léčení v délce tří měsíců, během níž byl podstatným způsobem omezen v obvyklém způsobu života.

10. Veřejným zájmem je bezpochyby nejen zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí, ale i zájem společnosti na zachování veřejného pořádku, včetně minimalizace protiprávní činnosti. Ačkoliv otázka, zda byly dány důvody pro zrušení platnosti trvalého pobytu žalobce ve smyslu zákona o pobytu cizinců, bude řešena v rámci meritorního přezkumu, je nespornou skutečností, že žalobce závažně veřejný pořádek narušil páčáním trestné činnosti. Žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě svou trestnou činnost nepopřel, nicméně argumentoval tím, že se jednalo o ojedinělé excesivní trestní jednání. Podle názoru soudu nicméně tato skutečnost neoslabuje závažnost žalobcem spáchaného jednání, tj. opakované fyzické napadení spojené se závažnou újmou na zdraví poškozeného. Samotné výše popsané trestní jednání žalobce je závažným protispolečenským jednáním, které nelze bagatelizovat. Žalobce tedy svým jednáním porušil veřejný zájem na zachování veřejného pořádku. Mimořádné okolnosti, které by převažovaly nad veřejným zájmem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí a veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku, v daném případě soud neshledal, když mezi takové okolnosti rozhodně nelze zařadit skutečnost, že žalobce bude nucen v důsledku pozbytí bytového oprávnění vycestovat z ČR.
11. Soud dále zdůrazňuje, že žalobce může jako držitel biometrického cestovního pasu Ukrajiny na území ČR přechodně pobývat bez víza. Žalobce tak může nepochybně navštěvovat rodinu na území ČR v rámci bezvízového režimu. Dále je nutné zdůraznit, že v posuzované věci nehrozí, že by nezletilá dcera žalobce byla nucena vycestovat společně se žalobcem, nebo že by o ni v případě vycestování samotného žalobce neměl kdo pečovat. Nezletilá dcera žalobce může zůstat na území ČR společně se svojí matkou, která se o ni též již stará. Zletilá dcera žalobce paní Oren je schopná se o sebe sama postarat, a není tedy odkázána na výlučnou péči žalobce. Soud současně podotýká, že žalobce je v tomto soudním řízení zastoupen advokátem, tudíž má zajištěnu profesionální ochranu jeho práv v soudním řízení.

12. Soud s ohledem na charakter a závažnost trestné činnosti žalobce, za kterou byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, neshledal, že by rodinné vazby žalobce na území ČR převažovaly nad veřejným zájmem na ochranu veřejného pořádku. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce třetí podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě nesplnil, neboť přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem na zachování a ochraně veřejného pořádku a se zájmem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů.
13. S ohledem na shora uvedené soud výrokem I. tohoto usnesení podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
14. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatel (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

15. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **5449000925**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 9. července 2025

Mgr. Ladislav Vaško v.r.
samosoudce